

Duinenflora

Het plukken van braambessen in de duinen in de omgeving van Oostende. (Circa 1905)

Ik had zo'n 35 jaar geleden een gesprek met de Atheneumleraar Edmond Debrauwere, die me toen op het gevaar wees van het snelle verdwijnen van onze prachtige duinenflora. „Ge moet maar eens kijken of ge nog van onze prachtige blauwe duindistels kan vinden,” zei hij. Ik had er zelf nog niet op gelet, maar hij had gelijk. De bezoekers van onze duinen, het mogen nu gewone toeristen of dagjesmensen zijn, bijna allemaal hadden ze de akelelijke gewoonte duindistels af te knakken om ze zogezegd mee te nemen, maar men vond ze een uur later stervend langs de auto-baan. Weggegooid ! Zo maar.

Nu heeft men grote duinstroken voor de duinenbezoekers afgesloten en we vermoeden dat er

nu toch wat van deze sierlijke planten gered zijn.

Met het verdwijnen van kilometers duinenstrook langs onze kust, zijn er ook veel andere planten met uitroeiing bedreigd. Hierbij denk ik onder andere aan de braambessen.

Dat men een eeuw geleden meer liefde en bewondering had voor ons stukje kustflora, bewijzen de talrijke prentkaarten die toen verkocht werden, met de prachtige plantengroei uit onze duinen of de plukkers van braambessen erop. Dit laatste begint ook tot de kustfolklore te behoren.

In het Belgisch Staatsblad verscheen er op 24 maart 1976 voor de eerste keer een lijst van 74 in

het wild groeiende plantensoorten. Onder deze waren er een viertal typische kustplanten : de zeewinde, de blauwe zeedistel, het strandduizendguldenkruid en de zee kraal. Dit initiatief was lovenswaardig, doch wie leest er het Belgisch Staatsblad !

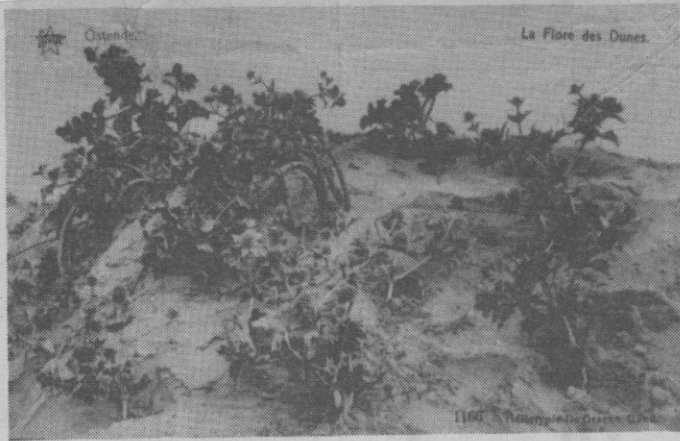
Toch heb ik nog een paar weken geleden een blauwe zeedistel gezien en dan nog op een onverwachte plaats. Nabij het nieuwe Hydro Palace, waar de tram terug de zeedijk oprijdt, is een kleine vangrail aangebracht. Met de vele stormen is daar een kleine duin ontstaan met wat plantengroei en daartussen een zeedistel.

Nu hoop ik van ganser harte dat men voor één keer het zand daar niet zal wegscheppen en dit kleine

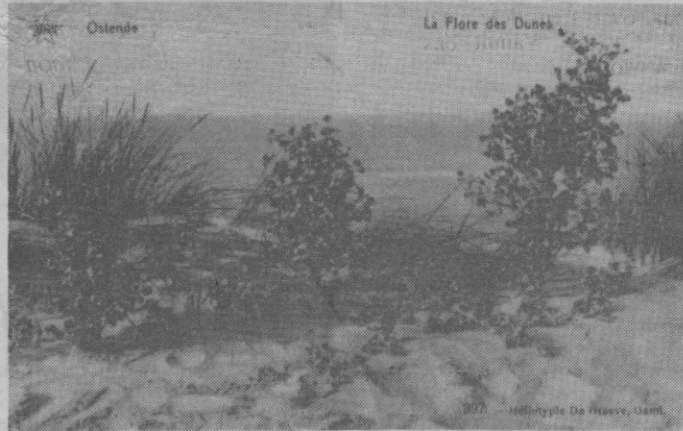
duintopje, als een aanbreng van de natuur voor onze duinflora, zal laten gedijen.

Is het niet erg dat ik eens Russen rondvoerde die mij vroegen waar de Oostendse duinen waren. Ik heb ze tot nabij het kerkje van Mariakerke aan de Dorpsstraat gevoerd. Aan hun blik heb ik gezien dat dit niet overeenkwam met wat ze wellicht uit een oud Russisch schoolboek van aardrijkskunde hadden onthouden. Ik was beschaamd. Deze anekdote is nu ook al een kwart eeuw oud. Indien ze ooit zouden terugkeren dan zou ik hen vertellen dat we concentratiekampen voor onze wilde plantengroei hebben gemaakt om deze te beschermen.

Omer Vilain

De blauwe duindistel. (Circa 1907)

Plantengroei met zeedistels en duinhelmen (Circa 1907)